

[Simonsen.]

april. Det vil sige, at der er 8 dage tilbage. Jeg håber ikke, at regeringen og flertallet i dette ting forestiller sig, at det skulle være muligt at gennemføre lovforslag af denne karakter i et sådant hastetempo, som der i så fald ville være tale om. Det ville i hvert fald give urimelige forhold for det folketingsudvalg, som bliver nedsat.

Robert Christensen: Jeg kan sige i forbindelse med de to lovforslag, vi nu behandler, at vi diskuterede jo dagpenge her i tinget sidste fredag, og vi diskuterede sidste år i maj måned forslag til en dagpengereform, som var fremsat af den regering, venstre på det tidspunkt støttede, og det kunne jo være fristende — jeg bemærkede, at hr. Finn Christensen faldt for fristelsen — at begynde at diskutere en hel del af principperne i den nye dagpengereform i forbindelse med de foreliggende lovforslag, der blot går ud på ændring af nogle satser og ikke andet. Jeg vil gerne sige på venstres vegne, at i de ændringer, der er i disse satser, er der i virkeligheden ikke meget, som er så forskelligt fra det, vi har givet tilslutning til i vor tid, at vi ikke skulle kunne snakke os til rette om det, hvis vi fik tid til det.

Men når vi læser bemærkningerne til dette lovforslag, ser vi, at denne lovgivning er revideret gang på gang, og så vidt jeg erindrer, har det været ret almindelig skik og brug, at når arbejdsmarkedsparterne ved en overenskomstfornyelse har forhandlet sig frem til nogle højere sygedagpenge og ulykkesdagpenge, så har de bedt folketinget om at ændre loven og staten om at betale sin part af udgifterne. I den forbindelse sagde den forrige regering, som hr. Simonsen bemærkede her, til arbejdsmarkedsparterne forud for den sidste forhandling: I må forhandle om syge- og ulykkesdagpenge, som I har lyst til, og som I kan blive enige om, men denne gang skal I ikke forvente, at staten deltager i udgifterne. Derfor vil jeg gøre mit indlæg kort her og lade være med disse principdrøftelser. Dem får vi nok lejlighed til, når reformforslaget kommer. Jeg vil blot sige, at efter venstres opfattelse ligger det sådan, at det er finansieringen, der er det vanskelige, og hvis ministeren kan forhandle sig frem med arbejdsmarkedsparterne til en

ændring af satserne på den betingelse, at statskassen holdes neutral, at statens udgifter til disse formål bliver de samme, som de er, men at parterne selv betaler den forøgede udgift, så er vi villige til at medvirke til den lovgivning, der er nødvendig. Men vi kan ikke gå med til dette forslag, hvor staten påtager sig en væsentlig merudgift til ændring af dagpengesatserne, midt i en arbejdsoverenskomstperiode. Jeg vil altså sige til ministeren: forhandl med parterne, så er vi villige til at medvirke til den nødvendige lovgivning!

Valbak: Mit parti har ved en del lejligheder fastslået to principielle mål på dagpengeområdet. For det første, at vi ønsker at søge frem til samme ydelser uanset årsag. For det andet, at ydelserne skal afpasses under hensyn til hidtidig indtægt. I den sag er der altså ikke nogen uoverensstemmelse imellem os på den ene side og regeringspartiet på den anden.

Når jeg har sagt det, vil jeg gerne fastslå, at det foreliggende forslag har ikke med de principielle mål at gøre. Der opnås i det væsentlige en justering af ydelser for de samme grupper som hidtil. Det at fastsætte samme kronebeløb på det bestående grundlag fører vel under visse omstændigheder til en vis tilnærmelse, men ikke til, at principet om samme ydelse uanset årsag realiseres. Det skyldes de forskelligheder, som på en række andre områder findes, og som spiller en rolle for niveauet som helhed. Det er jo sådan med syge- og ulykkesdagpengene, at vi har forskellige ventedage, vi har forskel i satserne efter forsørgerstilling, og vi har forskel i satserne efter alder. Derfor må man konstatere, at en optimal tilnærmelse imellem syge- og ulykkesdagpengene, men kun med kronebeløbet som virkemiddel, måtte tilsige et højere kronebeløb for sygedagpenge end for ulykkesdagpenge. Min konklusion på dette punkt bliver derfor, at forslaget tjener ikke til at nå målsætningen om samme ydelse, uanset om årsagen er ulykke, eller den er sygdom. Det formål kan kun opfyldes ved en sammensmeltning af syge- og ulykkesdagpengene i én lov, altså den reform omfattende alle, som der er lagt op til siden 1970.

Hvad er så sigtet med lovforslaget? Ja, så vidt vi kan se, to ting. For det første det at